

Poština plačana v gotovini.

35

SLOVENSKI
ČEBELAR

Glasilo Čebelarskega
društva za Slovenijo

Štev. 2
1932

Članarina (naročnina) znaša letno 40 Din (18 Lir. 5'30 šillingov).

Vsebina:

Vabilo na redni letni občni zbor »Čebelar- skega društva za Slovenijo«	17	Mesečni čebelarski razgovori	23
Vabilo na VI redni občni zbor »Zveze čebe- larskih podružnic za Mariborsko oblast«	18	Računski zaključek za leto 1931	25
Dvigamo naše čebelarstvo	18	Opazovalne postaje	26
Čebelarska statistika	21	Žalosten konec prevzetnega begunca	27
Tekma naših najboljših čebelnih rodov	22	Društvene vesti	28
		Vesti iz podružnic	29
		Drobiž	30

NOVOST ZA ČEBELARJE!

Knjigo Antona Žnideršiča: »NAŠA KOŠNICA« v srbohrvaščini pošljemo vsa-
kemu čebelarju brezplačno na ogled. Če mu knjiga ne ugaja, nam jo mora tekom
8 dni vrniti, sicer zapade v plačilo.
Cena mehko vezani knjigi Din 30,—, v polplatno Din 40,— fco.
Konzorcij »Detajlista«, Ljubljana, poštni predel 37.

Prodam 500 kg ajdovega medu

po Din 12,— in 60 kg cvetličnega medu po Din 14,—.
HORVAT FRANC, Crešnjevci pri Gor. Radgoni.

Mala borza za med, vosek in čebele.*

Prodam 400 kg jelkovega medu po 12,— Din kg in 200 kg cvetličnega
medu po 15,— Din kg. Josip Meglen, Dotiskovec 3, p. Struge na Dolenjskem.

Voščine kupujem v vsaki množini. Cene po dogovoru in kakovosti.
Robič Alojzij v Mostah 35, p. Žirovnica.

* Pod tem naslovom objavljamo ponudbe članov. Ponudba sme obsegati samo naslov, predmet
in ceno. Brezplačna je samo prva ponudba.

Naročajte stare letnike.

V njih boste dobili mnogo važnega gradiva. Dobite letnik za zelo nizko
ceno po Din 20,— posamezne številke pa po Din 2,—.

V reklamne svrhe

zbiramo razne članke o medu in kratke napise. En tak napis je bil:

»Čebelni med sladi potice
daje moč in zdravo lice.«

Kdor ima kaj takih člankov in napisov, naj jih pošlje tajniku društva.

GLASILO ČEBELARSKEGA DRUŠTVA ZA SLOVENIJO V LJUBLJANI
UREJUJE AVGUST BUKOVEC, LJUBLJANA, GRUBERJEVO NABREŽJE ŠTEV. 14

Sklep za uredništvo 20. dne vsakega meseca. Pisma in denar v društvenih zadevah je naslavljati na „Čebelarско društvo za Slovenijo v Ljubljani“. Naslov za blagovne pošiljke (vosek), naročila na čebelarске potrebščine: Blagovni oddelek „Čebelarskega društva za Slovenijo v Ljubljani“, Vošnjakova ulica 4

V Ljubljani, dne 1. februarja 1932. / Številka 2.
Letnik XXXV.

Vabilo
na
redni letni občni zbor
„Čebelarskega društva za Slovenijo“

ki bo v nedeljo, dne 20. marca 1932 ob desetih dopoldne v telovadnici
bivšega Orlovskega doma v Celju.

Dnevni red:

1. Pozdrav in otvoritev občnega zbora.
2. Tajniško poročilo.
3. Blagajniško poročilo.
4. Poročilo pregledovalcev računov.
5. Volitev novega odbora.
6. Posmrtnina.
7. Slučajnosti.

Eventuelne predloge in nasvete je treba poslati društvenemu tajniku najkasneje do
10. marca t. l.

Zaprosili smo za polovično voznino po železnici. O rešitvi te prošnje bomo podružnice
in gg. delegate obvestili v marčevi številki Slov. Čebelarja.

Vabilo

na

VI. redni letni občni zbor

Zveze čebelarških podružnic za mariborsko okrožje

ki bo v nedeljo, dne 20. marca 1932 ob osmih zjutraj v telovadnici bivšega Orlovskega doma v Celju.

Dnevni red:

1. Pozdrav in otvoritev po predsedniku.
2. Tajniško poročilo.
3. Poročilo tajnika in računskih preglednikov.
4. Volitev odbora in računskih preglednikov.
5. Slučajnosti.

Podružnice vabimo, da se občnega zbora po svojih delegatih udeleže polnoštevito.

Dvignimo naše čebelarstvo.

Henrik Peternel — Bukov žlak.

(Dalje.)

rotu privoščimo če že ne popolnoma mlado pa vsaj kvečjemu eno leto staro satje. Prav je, če ne pospešujemo zgodnjega zaleganja trotov, ker vemo, da čebele spomladi kaj pogostokrat izmečejo nezrelo trotjo zalego in preženejo odrasle trote, kadar postane za dalje časa hladno. Zato moramo sate s trotovino jeseni pomakniti bolj proti stranskim stenam panja, oziroma proti okencu. Spomladi o priliki natančnega pregleda nekako v prvi polovici aprila pa vzamemo v roke nož in izrežemo vso trotovino iz satov. S tem dosežemo, da so čebele prisiljene namesto izrezane stare trotovine napraviti novo satje. Ako stavijo zopet samo trotovino, nič zato, sati niso zaradi tega slabši, in pridobili smo vosek (satje), ki smo ga izrezali, dosegli pa tudi, da morejo čebele o pravem času gojiti trotjo zalego, kajti satje stavijo šele takrat, ko je dovolj paše

in toplote.. Nikomur pa ne svetujem, naj že jeseni izreže trotovino, ker bi čebele trpele od mraza zaradi praznine med sati v bližini gnezda.

Tako postopamo z večino družin. V tiste, ki jih odberemo za odgojo trotov, denemo vsem obenem v bližino središča gnezda dva sata, v katerih je za dlan velika plast lepe mlade trotovine, in sicer v A.-Ž. panjih desno in levo od že zaleženih satov, pri prečnem satju pa neposredno za zadnjim zaleženim satom zgoraj in spodaj. Da bodo odbrane družine rade gojile trote, jih moramo krmiti ob lepem vremenu z zelo razredčenim medom, ki ga jim pokladamo v malih količinah, ob slabem vremenu pa jih pitamo z manj razredčenim medom v večjih količinah ($\frac{1}{2}$ — $\frac{3}{4}$ litra) po dvakrat na teden.

S tem dosežemo dvojno: 1. da so za pršitev zgodnjih mladih matic v panjih izvrstni troti iz izbranih družin, 2. da so tudi troti v ostalih družinah prvovrstni, ker jih čebele vzrede v novih celicah ob dobri

hrani in na toplem. Na ta način odgojimo zelo dobre trote.

Treba je še odgovoriti na umestno vprašanje, v katerih panjih bomo pospeševali rejo plemenskih trotov. Ozirati se moramo pač na podnebje. Trot podeduje svoje lastnosti od matere (matice), ne pa od trota, ki to matico oprashi. Trot ima torej vse dobre, ozir. slabe lastnosti, ki so jih imele čebele, prave sestre matice, od katerih izvira. Kadar izbiramo trotji panj, moramo gledati na lastnosti one čebelne družine, ki je odgojila trotovo mater (matico). Trot je torej takih lastnosti, kakor družina tiste matice-babice, ki je rodila njegovo mater. Napačno bi bilo soditi, da so troti iz najboljših družin tudi najboljši. To smemo reči le o tistih, ki jih je zaleгла matica, ki sama izvira iz izvrstne družine. To nam jasno ka-

tic, smo napravili šele en sam korak. Treba je, da napravimo še drugi korak. Izbrati moramo še čebelno družino, ki nam bo vzredila kolikor mogoče mnogo mladih žlahtnih matic, ki jih bodo oprashili troti iz izbranih odličnih panjev.

Panj za vzrejo mladih matic moramo izbrati po drugih načelih nego družino za vzrejo plemenskih trotov. Dočim je odvisna kakovost za vzrejo plemenskih trotov od dobrih lastnosti matice-babice in trota deda, odločujeta vrednost mladih matic matica, ki jih zaleže in trot, ki to matico oprashi. Zato moramo izbrati za vzrejo matic panj s precej staro matico, katere potomstvo se je tekom dveh let odlikovalo s posebno odličnimi lastnostmi. Napačno bi bilo, če bi odbrali za vzrejo matic panj, ki v daljši dobi ni kazal nikakih vrlin. Mlade matice bi sicer imele dobre lastnosti svoje matere, a lahko bi podedovale slabosti trota, ki je matico oprashil. Izbrati pa moramo vedno le družino, ki naj nam da jajčeca za mlade matice, ne pa panja za rejo, ker zadostuje, da so jajčeca plemenita, mlade matice pa lahko potem goji katerakoli čebelna družina.

Veliko previdnosti pa je treba pri izberi družine, ki naj dobavlja jajčeca za vzrejo matic. Ta družina ne sme biti v bližnjem sorodstvu z družinami, katere določimo za vzrejo plemenskih trotov. Ko izberemo družino, ki naj nam dobavlja jajčeca za mlade matice, se moramo odločiti še za način njih vzreje.

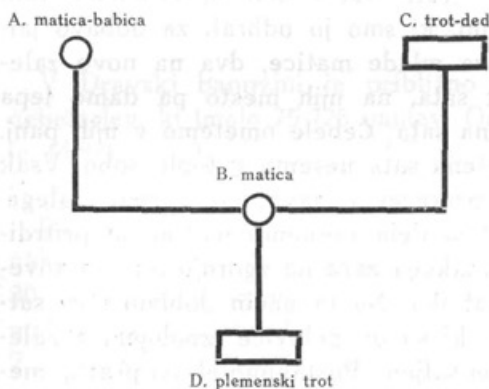
Vsi znani načini so dobri. Treba je le:

- a) da odgajajo mlade matice panji, ki so močni in polni življenja, torej ne narejeni roj, in ki imajo dovolj čebel dojníc;

- b) da odgojijo čebele matice le iz jajčec ali pa kvečjemu iz enodnevnih žerk, ne pa iz starejših;

- c) da je vreme ugodno, paša pa srednje dobra. Ako je ni in vreme ne dopušča, da bi čebele izletavale, moramo pašo nadomestiti s pitanjem.

Komur ne bi ugajal niti eden izmed znanih načinov vzreje matic, naj se odloči za naslednji jako priprosti, toda

že pričujoča slika. A je matica-babica plemenskega trota D; ta ima iste lastnosti kot matica B, ki ga je zaleгла, torej lastnosti matice-babice A in trota deda C. Te lastnosti imajo tudi čebele, ki jih je rodila (zaleгла) matica-babica A. Ako je bil panj, v katerem je gospodarila matica-babica A dve leti zaporedoma med najboljšimi, je gotovo, da bodo tudi troti, ki jih zaleže matica B prav odličnih lastnosti.

Vse to pa so le navidezne težave. Kdor stvar dobro premisli, mu bo takoj jasno, katere čebelne družine naj odbere za vzrejo trotov.

Ako skrbimo za vzrejo žlahtnih trotov, ne da bi se brigali za vzrejo plemenitih ma-

uspešni način. Za primer navajam čebelarstvo s 14 plemenjaki in štirimi praznimi panji. Vsak čebelar naj navodilo prilagodi svojemu čebelarstvu.

Pri drugem pregledu panjev (v prvi polovici aprila) mora čebelar odbrati 4 družine za vzrejo plemenitih trotov. Tem naj da na 2. in 7. ali pa 8. mesto, tik zalege, po en izdelan prazen sat, ki ima tretjino lepe trotovine, in sicer bele ali pa samo enkrat zaležene. Trotovino v vseh drugih družinah moramo izrezati. Od tega časa dalje mora tiste štiri panje, ki jih je odbral za vzrejo trotov, in panj, iz katerega bo jemal jajčeca za mlade matice, ob lepem vremenu dvakrat na teden zvečer krmiti. Pokladati moramo majhne količine zelo razredčenega medu, ob slabem vremenu pa vsak drugi večer večjo mero ($\frac{1}{2}$ do $\frac{3}{4}$ litra) manj razredčenega medu. Samoobsebi umevno je, da mora biti v vseh družinah tudi še precejšnja stara zaloge medu. Pitati moramo tako dolgo, da imajo vse štiri družine že obilo pokrite trotje zalege.

Sedaj je čas, da v teh štirih družinah poiščemo matice in jih pripravimo v primerne matičnice. Potem izrežemo vsaki družini na kakem satu s samimi čebelnimi celicami, tik zalege, tako velik košček satja, da v luknjo lahko vtaknemo matičnico s priprto matico. Matice ostanejo pripravljene celih osem dni. Tretji dan po zaporu poiščemo matico iz tistega panja, katerega smo izbrali za dobavitelja jajčec za mlade matice. Vse zaležene sate prestavimo iz plodišča v medišče, plodišče pa izpolnimo s prav lepimi izdelanimi sati (če le mogoče s takimi, ki niso zažičeni). Nato dene-mo matico v plodišče, da zaleže vse pri-dejane prazne sate.

Osmi dan po zaporu matic moramo pre-gledati družine, ki goje plemenske trote. Sat s pripravto matico postavimo s čebelami vred vsakega zase v medišče kakega praznega panja, ostale sate pa pregleda-mo in vestno uničimo vse morebiti na-stavljene matičnike. Prostor, kjer je bil

sat z matico, pustimo prazen. Panje potem zapremo, da se zavedo osirotelosti.

Med tem dodenemo tistim posameznim satom, ki smo jih s priprtimi maticami vred postavili v prazne panje, še kak sat s čebelami in tudi nekaj čebel iz drugih satov v katerihkoli panjih. Medišča novih družinic morajo biti strogo ločena od praznih plodišč. Zaprta morajo biti z oken-cem z žičnato mrežo. Zaprte čebele v me-diščih moramo napajati po dvakrat na dan in paziti, da dobivajo dovolj zraka skozi okence. Po 30 urah napravimo te-sto iz sladkorja in medu, vzamemo čepe iz matičnic in zamašimo luknjico s košč-kom tega testa. Nato odpremo žrela vseh štirih medišč, pa so narejene štiri rezerv-ne družinice.

Še isti dan, ko vzamemo družinam, ki gojijo trote, sat z matico, vzamemo tudi družini, ki smo jo odbrali za dobavo jaj-čec za mlade matice, dva na novo zale-žena sata, na njih mesto pa damo lepa prazna sata. Čebele ometemo v njih panj. Zaležena sata nesemo v toplo sobo. Vsak sat prerežemo ravno po sredi zalege. Spodnja dela obrnemo narobe in pritrdi-mo vsakega zase na zgornjo letvico nove-ga satnika. Na ta način dobimo štiri sat-nike, ki so do polovice izpolnjeni z zale-ženim satjem. Postavimo jih na prazna me-sta v družine, ki goje trote.

S tem je naše delo tako rekoč končano. Čebele sedaj napihnejo matičnike nad jaj-čeci, oziroma enodnevnimi žerkami iz naj-boljšega plemenjaka. Ker so bile matice v teh štirih družinah pripravljene celih 8 dni, je v panjih malo nepokrite zalege, toda obilica čebel dojilk, ki so zanesljivo jam-stvo, da bo zalega v matičnikih dobivala obilico hrane. Ob slabem vremenu mora-mo družine pitati, da jim ne manjka ni-česar.

Ko se izležejo prve matice, se začne razlegati v panjih petje matic. Potem kma-lu pridejo roji-prvci z mladimi zlahtnimi maticami in izbornimi troti. Roje vsadimo v plodišča tistih štirih panjev, v katerih

imamo v mediških rezervne družinice. Če smo količkaj pazljivi, dobimo pri ogrebanju omenjenih rojev še marsikatero matico s peščico čebel, ki so se zbrale okoli nje na kaki vejici v neposredni bližini roja. Take rojičke vsadimo v prašilnike in se na ta način preskrbimo z rezervnimi maticami plemenitega rodu. Če izgubi kak izrojenc matico na prahi, mu pomoremo z rezervno matico ali pa mu dodamo eno izmed rezervnih družinic, ki jih imamo v mediških panjev, v katere smo vsadili roje prvce. Družinico dodamo z dvema satoma in zalego vred. V panju, iz katerega smo vzeli družinico, napravimo zvezo med plodiščem in mediščem, da se k roju spr-

še čebele, ki so ostale v medišču. Uspeh našega dela je sledeč: Prazni panji (4) so napolnjeni v mediških z rezervnimi družinami z dobrimi lanskimi maticami, v plodiščih so roji z zlahtnimi maticami, 4 plemenjaki, ki so gojili trote, imajo mlado plemenito matico. Vrh tega bodo izborni plemenski troti oprášili večino mladih matic v drugih družinah. Ako hočemo, lahko porabimo godne matičnike in preobile mlade matice, da jih dodamo manj dobrim panjem, oziroma napravimo rezervne družine.

Ako tako postopamo pri vzreji matic, in sicer vsaj vsako drugo leto, kaj kmalu zboljšamo pleme svojih čebel.

Čebelarstva statistika

Dravske banovine po stanju leta 1931.

Po uradnih podatkih sestavil Jože Okorn.

V Dravski banovini je približno 7000 čebelarjev, ki imajo 75.725 panjev. Od teh je 44.858 s premičnim in 30.867 z nepremičnim satjem.

Od panjev s premičnim satjem je pri nas najbolj razširjen A.-Ž. panj — približno 30.000; drugi pa so dunajske, nemške, normalne mere, Kuntschevci, Gerstungovci, Zanderjevci, dunajski širokonizki itd. Od panjev z nepremičnim satjem je pri nas najbolj razširjen kranjski panj, le v okrajih Ptuj, Murska Sobota, Maribor desni breg in Dolnja Lendava čebelarijo še v slamnatih koših.

Povprečni letni donos medu znaša na panj po 10 kg. Pridelani med porabljajo večinoma v območju Dravske banovine. Le v letih, ko med hoja, izvažamo hojevca v inozemstvo (v Švico, Avstrijo in Nemčijo).

Cena medu v trgovini na debelo znaša 10 do 13 Din za kg. Ker nimajo vsi kraji izdatne paše, čebele živahno prevažajo v pašo. Prevažajo jih povprečno ena petina čebelarjev.

V 96 podružnicah »Čebelarstva«

štva za Slovenijo«, ki so razpredene po vsej banovini, je včlanjenih 2223 čebelarjev.

V posameznih okrajih banovine je naslednje število panjev:

	Štev. panjev s premičnim satjem	Štev. panjev s nepremičnim satjem	Skupaj
Brežice	611	668	1279
Celje	1690	584	2274
Čabar	253	170	423
Dol. Lendava	1974	900	2874
Gornji grad	321	1228	1549
Kamnik	1136	1842	2978
Kočevje	1941	957	2898
Konjice	678	225	903
Kranj	2011	1652	3663
Krško	2335	2449	4784
Laško	510	286	796
Litija	1419	2602	4021
Ljubljana, mesto	274	54	328
Ljubljana, okolica	5132	2047	7179
Ljutomer	3512	720	4232
Logatec	1291	380	1671
Maribor, des. breg	2179	498	2677
Maribor, lev. breg	2347	1188	3535
Murska Sobota	3210	1537	4747
Novo mesto	2078	2404	4482
Smarje	1189	609	1798
Prevalje	1082	2860	3942
Ptuj	4459	2245	6704
Radovljica	1823	1850	3673
Slovenjgradec	1103	1212	2315
Skupaj	44858	30867	75725

Tekma naših najboljših čebelnih rodov.

Naše društvo namerava letos in prihodnja leta ustanoviti več prašilnih postaj. Tja bodo vzrejevalci matic pošiljali na praho matice žlahtnega rodu. Ker bodo postaje popolnoma na samoti, daleč od drugih čebelnjakov, se bodo matice mogle prašiti le s tistimi troti, ki bodo v panju plemenjaku na prašilni postaji. Seveda bodo morale biti mlade matice istega rodu kakor panj trotar, da se pleme ne bo mešalo in da bo rod zanesljivo ohranil vse svoje lastnosti. To je mogoče le na prašilni postaji, kjer je prilet tujih trotov izključen.

Prvi pogoj za uspešno delovanje prašilnih postaj pa je, da določimo, kateri čebelni rodovi v Sloveniji so najboljši. Nekateri so sicer že znani, toda niso jih še preizkusili nepristranski opazovalci. Izbera rodov za prašilne postaje seveda ni lahka in enostavna.

Treba je večletnega vestnega in natančnega opazovanja, preden je mogoče izreči pravično in pravilno sodbo. Zato moramo prirediti nekako tekmo najboljših rodov v Sloveniji. Panje bomo namestili pri odličnem čebelarju, ki ima vse zmožnosti za pravilno opazovanje in ocenjevanje. Končno sodbo bo izrekla posebna komisija, ki jo bo določilo Čebelarско društvo v Ljubljani.

Vabimo vse čebelarje, ki imajo kak posebno dober čebelni rod, oziroma posamezne nenavadno odlične panje, da jih čimprej prijavijo k tekmi, oziroma da nam naznanijo, ali bi prepustili družino odličnega rodu v opazovalne namene. Društvo jih odkupi za primerno ceno. Če drugače ne gre, jih pa tudi prevzame za dobo opazovanja proti vrnitvi ob zaključku tekme, ki utegne trajati najmanj dve leti.

Uspeh opazovanja bomo objavili večkrat na leto, da bodo vsi čebelarji sproti poučeni o uspehih.

Potrebujemo samo družine na 9 satov racionalne mere (A. Ž.), brez panjev. Te bo društvo samo preskrbelo. Lastnik družin mora dati tudi 9 praznih satov za medišče.

Družine morajo biti močne in zdrave ter ob prevzemu primerno razvite. Čebelar ne sme pospeševati razvoja s pitanjem. Panji morajo imeti zadostno medeno zalogo do začetka maja meseca. Ta medena zaloga mora izvirati vsekakor še iz prejšnjega leta.

Satje naj bo izdelano, lepo ter ne prestaro.

Matice morajo biti lanske, brez telesnih napak in čvrsto razvite.

Tekmovati smejo le družine čiste domače pasme. Rodovi, ki je v njih sled laškega plemena, so izključeni od tekme.

Pri tekmovanju se bomo v glavnem ozirali na naslednja svojstva:

1. Čebele morajo biti izrazite medarice in malo nagnjene k rojenju. Družine, ki porabijo skoro ves med za prekomerno množitev zalege, niso dobre.

2. Družine naj bodo pohlevne in mirne narave. Pri pregledovanju morajo ostati pohlevne. Nekaterе družine se takrat čez mero vznemirjajo in čebele se prerivajo po satju tako, da kar v kepah padajo s sata, ki ga pregledujemo.

3. Barva čebel naj bo kolikor mogoče siva, ne pa rumenkasto siva. Rumениh pasov na zadku ne sme biti.

4. Poleg teh glavnih lastnosti bomo opazovali še druge, ki so pa bolj stranskega pomena, dasi tudi važne (živahnost leta, živahnost pri nabiranju obnožine, lepa ureditev gnezda, način zaleganja, čas začetka in konec zaleganja, ureditev zimskega gnezda, zlasti grupacijo obnožine in

medu, ponašanje pri prezimovanju, množina mrtvic čez zimo, poraba medu od zazimljenja do spomladi, množina donosa in drugo.

Izrečno pa poudarjamo, da vseh teh lastnosti bržkone nima noben rod. Kdor bi imel take čebele, bi imel v čebelnjaku samo zlato. Mnogo je, ako ustreza rod vsaj v glavnih točkah. Namen tekme ni, da bi od družin zahtevali nemožnih stvari, marveč zgolj da doženemo, katere rodove bi kazalo pri vzreji matic in na pravih postajah vpoštovati.

Pričakujemo, da bo prijava k tekmi prav številna. To bi bil tudi dokaz, da se zavedamo važnosti in potrebe vzreje matic žlahtnega rodu.

Društvo je sklenilo, da bo lastnikom treh najboljših rodov priznalo primerne nagrade, vrhtega pa še posebne priznalne diplome.

Prijave s kratkim popisom lastnosti rodu je poslati »Čebelarskemu društvu za Slovenijo« najkasneje do 1. marca t. l. Obenem je naznaniti tudi ceno za prijavljeno družino.

Mesečni čebelarski razgovori.

J. Mayer — Dob pri Domžalah.

Februar.

emlja se približuje zopet solncu. Opoldanska toplina zraka narašča, sneg izginja po prisojnih bregovih, vsa narava že čuti blagodejni vpliv toplih solčnih žarkov...

Po skrivnostnem zakonu narave se vrše v tem času tudi v panju dalekosežne izpremembe. Po dolgem, nad tri mesece trajajočem počitku se začne v njem zopet izredno delovanje. Matica zaleže prva jajčeca V naših krajih se to zgodi koncem januarja ali najpozneje prve dni februarja meseca. Neznaten je sicer ta dogodek, a posega globoko v življenje čebelne družine. Postavljen je prvi temelj bodočega bogastva in razmaha, pa tudi pogube!

Poglejmo malo natančneje v to skrivnostno delovanje.

Proti koncu tretjega dne se izvali iz

jajčeca majhen črviček, tako zvana žerka. Grozovito je požrešen. Vedno in vedno zahteva in potrebuje hrane. Ni dovolj, da jo sprejema skozi usta, ležati mora v njej, da sprejema redilne snovi tudi skozi tenko kožico. Zaradi obilice hrane neverjetno naglo raste in se debeli. Iz drobnega črvička se izpremeni v $5\frac{1}{2}$ — 6 dnevih v debel nestvor, ki napolnjuje vso celico. Žerki je potrebna obilica rezervnih hranilnih snovi, da se izvrše temeljite izpremembe do popolne žuželke. Po 6. dnevu ne sprejema več hrane. V celici se postavi pokonci in zaprede v tanek mešiček, ki ga čebele pokrijejo z voščenim pokrovom. Mi pravimo pokrita zalega. To je ličinka in doba bube. V teku 12 dni se izvrše vse one izpremembe in 21. dan po zalegi jajčeca izleze iz celice — mlada razvita čebelica.

Prvi krožki zalege imajo še zelo skromen obseg, vendar pa predružačijo način

življenja v panju. Čebele, ki imajo skrbeti za zalego se premikajo po satovju in iščejo medu, obnožine in vode, da sestavijo potrebno hrano. Potrebna je voda! Mnogokrat je v panju ni dovolj, ker je med strjen. Čebele starke morajo po vodo iz panja, kjer jih sprejemata mraz in pogibelj. Pišemo, da so čebele žejne. Bolj ko silijo k vodi, več zalege imajo. Preudaren čebelar pomaga panjem v tej stiski z namočeno gobo. Dostikrat tudi namečemo snega pri žrelu in s tem začasno odpomoremo pomanjkanju vode.

Zaradi pojačenega življenja v panju porabljajo čebele tudi več hrane. Zimska zaloga se začanja od dne do dne nagleje krčiti. Toplina v panju narašča, čebele večajo zimsko gnezdo. Sedaj šele se začne pri panjih uveljavljati topla odeja! Sedaj morajo panji imeti toploto na enakomerni višini, da se zalega more dobro in pravilno razvijati.

V drugi polovici februarja meseca že nastopajo toplejši solčni dnevi, čebele morejo na pomladni trebež, na prehrano. Takrat, prijatelj, ne stoj pred čebelnjakom! Umakni se rjavemu dežju v čebelnjak, kjer imaš obilo posla.

Prvi pomladni ogled!

V naših žniderskičevcih je ta ogled zelo lahek. Lepenko ali kar smo jeseni vtaknili pod gnezdo, potegnemo iz panja in razberemo vso zimsko zgodovino drobirja. Lega gnezda je razvidna na prvi mah. Med mrtvicami nas zanima samo, ali je matica med njimi. Drobna medna zrnca pomenijo, da se je med strdil in pričajo o pomanjkanju vode. Lega drobirja na lepenki, nam kaže, koliko zimske zaloge je že porabljene. Iz tega lahko sklepamo, koliko medene zaloge je še v panju. In še marsikatero zanimivost bomo razbrali na lepenki.

Vesten čebelar si napravi zapiske o vsem tem opazovanju. Na podlagi teh zapiskov bo v poznejših mesecih laže odločal o nalogi posameznih panjev.

Ta današnji prvi pogled pa bodi zelo kratek! Vsako daljše odpiranje panja utegne škodovati, ker uhaja

nad vse potrebna toplota. Glavni namen bodi le, da doženemo množino zalege in pa, ali ni panj brezmatičen. Mnogokrat bomo opazili, da je iz neznanega vzroka postal panj brezmatičen. Takemu lahko takoj pomagamo z rezervno matico, če je dan dovolj topel. Sicer rajši počakajmo do prvega toplega dne. Isto veljaj tudi za združevanjem pustote z drugim panjem, ki ima sicer zdravo mlado matico, a malo čebel. V svoji dosedanji čebelarški praksi še nisem naletel spomladi na brezmatičnost, ker zamenjujem jeseni vse starejše matice z mladimi.

Malo težavnejši je pregled pri kranjičih. Tu smo odvisni le od zunanjih znamenj. Iz ponašanja čebel, iz njih šumenja spoznavamo in sklepamo o redu v panju, o brezmatičnosti v njem ali o pomanjkanju vode. Navadno odtrgamo dno brezmatičnemu kranjiču in ga poveznemo na drugi panj, kateremu smo odprli veho. Na enak način lahko tudi združujemo. Nekateri čebelarji priporočajo, da preženemo brezmatične čebele z dimom v drug panj. Po mojem mnenju je to delo zvezano s prevelikim ropotom in šumom. Pomislimo, da mora biti sedaj v čebelnjaku mir! Tudi se z dimom pregnane čebele dolgo ne umirijo in s svojim šumom preveč razburjajo sosednje panje.

Še ene važne točke se moram dotakniti: pitanja čebel. Dober čebelar je svojim čebelam dopolnil zimsko zalogo že jeseni in sicer toliko, da ima panj zadosti najmanj do konca aprila. Kdor pa že mora februarja pokladati čebelam, naj to izvrši tako, da bo naenkrat dal dovoljno količino čistega medu, da bo panj imel dovolj hrane do maja. Sladkor ni za pomladno krmljenje!

Sicer pa pomni! Vsako dodajanje medu v februarju utegne imeti zle posledice za razvoj plemenjakov.

O čebelarjih, ki februarja meseca pokopavajo svoje čebele, ne govorim, ker to niso čebelarji, ampak brezvestni grobokopi naših prijateljic.

Račun dohodkov in stroškov upravnega oddelka za leto 1931.

Dohodek	Din	p	Stroški	Din	p
Članarina za l. 1931	78.231	20	Stroški za Čebelarja v letu 1932:		
Podpora banske uprave za Sl. C	5.000	—	tisk Din 44.643.—		
Prispevek blag. oddelka za Sl. Č.	5.000	—	poština „ 1.815'25		
Prispevek »Zveze čebelar, društev« v Beogradu za »Sl. Čebelarja« . .	4.000	—	klišej „ 877'50		
Oglasi	65	—	uprava lista in pi- sanje naslovov „ 1.500'—		
Subvencija kmetijskega ministr- stva za predavanja	11.855	—	broš. in odprava „ 6.568'—		
Podpora banske uprave za rekla- mo in opazovalne postaje	7.000	—	nagrada uredniku „ 6.000'—		
Obresti poštne hranilnice za l. 1930	160	47	nagrada sotrudn. „ 5.895'50		
Obresti Mestne hranilnice za l. 1931	1.220	—	razno, skice, papir	384'—	67.683 25
Razna vplačila	1.287	50	Tečaji in predavanja	7.082	—
			Nagrada tajniku in blagajniku . .	7.200	—
			Potnine in sejnine	3.533	50
			Tajniške potrebščine	2.100	—
			Opazovalne postaje	3.580	75
			Strokovni časopisi	274	37
			Reklama za med	1.011	20
			Manipul. stroški poštne hranilnice	611	05
			Odpis inventarja	2.595	—
			Razno — tiskovine, papir itd. . .	1.655	75
			Prebitek (v delno pokritje dolga)	16.492	30
	113.819	17		113.819	17

Bilanca upravnega oddelka za leto 1931.

Aktiva	Din	p	Pasiva	Din	p
Gotovina v P. H. v Lj. Din 2.021'69			Upniki (tiskarna in dr.)	25.413	15
Gotovina v Mest. hr. „ 1.380'—	3.401	69	Čisto premoženje začetkom l. 1931		
Dolžniki na članarini Din 13.867'50			Din 8.007'56		
blag. oddel. „ 5.000'—	18.867	50	prirastek „ 16.492'30	24.499	86
Inventar (po odpisu):					
opazovalne postaje Din 7.800'—					
čebelarški muzej „ 7.200'—					
splošni inventar „ 6.740'—					
klišej „ 100'—	21.840	—			
Knjižnica	4.200	—			
Stari letniki	1.603	82			
	49.913	01		49.913	01

Račun dohodkov in stroškov sklada z »Čebelarški dom« za l. 1931.

Dohodki	Din	p	Stroški	Din	p
Doplačilo bl odd. za obr. za l. 1930	145	50	Prirastek v letu 1931	11.250	—
Obresti pos. bl. odd. do 31. XII. 1931	9.912	50			
Obresti vloge v M. h. do 31. XII. 1931	1.192	—			
	11.250	—		11.250	—

Bilanca sklada za »Čebelarški dom« dne 31. decembra 1931.

Aktiva	Din	p	Pasiva	Din	p
Vloga v Mestni hranilnici	33.500	—	Premoženje začet. l. Din 172.250 —		
Posojilo blagovnemu oddelku . . .	150.000	—	prirastek „ 11.250'—	183.500	—
	183.500	—		183.500	—

Josip Verbič, l. r.
predsednik.

Anton Sluga, l. r. in Josip Kobal, l. r.
pregledovalca računov.

Mirko Dermelj, l. r.
blagajnik.

Opazovalne postaje.

Josip Verbič — Ljubljana.

Splošno mesečno poročilo za december 1931.

Čebele še niso imele pravega zimskega miru, ki bi trajal dalj časa. Doslej so še vsak mesec letele. V decembru so si izbrale praznike za spreletavanje in za trebež. Ponekod so se prašile 8. dan, ponekod 26., ponekod pa oba dneva, pa tudi dan prej ali pozneje. Malo je čebelnjakov, v katerih so čebele ves mesec ostale v panjih.

Za izlete so čebele porabile mirne in

solnčne dni, ki so kar nenadoma prišli. Nismo jih pričakovali, ker je bilo ves čas zelo hladno, precej oblačno in megleno in je v začetku meseca ter ob koncu druge in tretje desetorice mesečnih dni trdo gospodarila burja.

Izleti so bili brez nevarnosti, ker do zadnjih dveh dni vsaj po ravninah in južnih pobočjih ni bilo strnjene snežne odeje. Tre-

Mesečni pregled za december 1931.

Kraj	Višina nad mornem m	Panj je teže						Zračna toplina			Dni je bilo										
		pridobil v			izgubil v			v mesecu čistih <i>deg</i>	največ pridobil	naj- višja	naj- nižja	sred- nja me- sečna	izle- mih	deže- vnih	snež- nih	oblač- nih	pol- jasnih	jasnih	vetro- vnih		
		1.	2.	3.	1.	2.	3.														
		mesečni tretjini <i>dkg</i>						pri- dobil	po- rabil	<i>dkg</i>	dne	C°									
Ljubljana	305	—	—	—	30	30	20	—	80	—	—	+10	-13	-2.3	1	2	2	16	8	7	7
Vič pri Ljubljani .	298	—	—	—	30	30	40	—	100	—	—	+10	-11	-2.3	1	4	3	13	6	12	7
Št. Vid n. Ljubljano	314	—	—	—	30	30	25	—	85	—	—	+8	-14	-3.6	—	4	5	16	14	1	9
Tacen pod Šmarno goro	314	—	—	—	10	15	30	—	55	—	—	+10	-11	-1.0	4	2	4	16	9	6	14
Škofja Loka	349	—	—	—	50	25	15	—	90	—	—	+10	-15	-3.3	1	4	4	12	7	12	19
Virmaše pri Škofji Loki	361	—	—	—	15	30	25	—	70	—	—	+6	-11	-4.6	—	3	6	13	7	11	16
Blejska Dobrava .	577	—	—	—	15	25	20	—	60	—	—	+6	-10	-2.8	1	2	2	10	4	17	7
Dob	305	—	—	—	20	10	40	—	70	—	—	+14	-18	-1.5	4	3	3	15	5	11	10
Rova na Gorenjsk.	350	—	—	—	5	30	25	—	60	—	—	+8	-12	-0.8	2	3	3	11	5	15	6
Breg-Križe	483	—	—	—	—	10	10	—	20	—	—	+6	-11	-3.0	—	4	5	9	7	15	8
Cerknica	575	—	—	—	50	40	10	—	100	—	—	+10	-12	-1.6	3	4	6	11	16	4	21
Sv. Gregor pri Ort- neku	736	—	—	—	20	22	18	—	60	—	—	+10	-13	-1.4	2	3	8	12	10	9	24
Krka	300	—	—	—	15	15	25	—	55	—	—	+12	-15	-3.0	2	1	4	14	5	12	14
Vavčja vas pri Se- miču	280	—	—	—	30	10	25	—	65	—	—	+14	-10	+0.4	6	1	4	20	10	1	9
Novo mesto	180	—	—	—	20	25	20	—	65	—	—	+14	-17	+1.2	2	—	7	17	4	10	5
Leskovec p. Krškem	186	—	—	—	20	15	25	—	60	—	—	+14	-10	-0.6	4	—	6	13	9	9	10
Lokove pri Mo- zirju	465	—	—	—	50	40	—	—	90	—	—	+13	-10	-0.3	5	2	6	9	10	12	14
Sp. Ložnica p. Žalcu	252	—	—	—	45	35	30	—	110	—	—	+10	-15	-1.4	1	1	5	10	15	6	14
Radvanje p. Marib.	270	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	+9	-14	-2.6	2	—	2	12	3	16	5
Sv. Duh na Ostrem vrhu	536	—	—	—	45	50	35	—	130	—	—	+12	-12	-2.5	1	—	4	8	11	12	13
Predanovci	195	—	—	—	15	40	20	—	75	—	—	+12	-8	-1.0	6	—	1	8	16	7	16
Cezanjevci	182	—	—	—	—	140	50	—	190	—	—	+12	-17	-2.5	2	1	10	7	22	2	11
Muta	387	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	6	6	11	14	13
Bučka	307	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	+13	-13	—	4	—	3	11	7	13	23
Nedeljica pri Tur- nišču	170	—	—	—	30	65	—	—	95	—	—	+9	-15	-0.8	3	—	4	15	6	10	7
Koprvnik pri Ko- čevju	628	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—

¹ Vsi panji razen radvanjskega so A.-Ž. sestava!

bež čebel je pomiril zlasti tiste čebelarje, ki prezimujejo čebele na neprikladnem medu.

Krajevna poročila.

Št. Vid nad Ljubljano. V tukajšnjem novemberskem poročilu je tiskarski škrat naredil iz prečnega premično satje. To ugotavljam, da ne bo kdo mislil, da ima tukajšnja opazovalnica tudi panje z nepremičnimi sati.

Tacen pod Šmarno goro. Na praznik svetega Štefana, ko so izletniki prepevali po Šmarni gori, so se naši ljudje veselili svojih čebelic, ki so šumele okoli čebelnjakov kakor v najlepši pomladi.

Škofja Loka. Teško že čakamo pripravnega vremena, da bi se družine dobro otrebile. — Sinice, ki so nam delale že več let sitnosti, so letos popolnoma zginile.

Virmaše pri Škofji Loki. Izletnega dneva še ni bilo. — Tukajšnji čebelarji so že razprodali ves med.

Blejska Dobrava. Na Štefanovo je bil prvi zimski izletni dan.

Dob pri Domžalah. Mrzli december je ugodno vplival na zimski počitek. 27. decembra je toplo solnce izvabilo vse panje na splošno praho.

Rova na Gorenjskem. Opazili smo, da imajo panji več mrtvic kot navadno.

Breg-Križe. Čebele se niso prašile že od 30. oktobra.

Sv. Gregor pri Orteneku. Pri tukajšnjem čebelnjaku so se čebele na sv. Ambroža dan (7. decembra) prav lepo prašile.

Vavčja vas pri Semiču. V prvi tretjini meseca so se čebele večkrat prašile, prinašale vodo in iznašale mrtvice.

Novo mesto. Nadležne sinice sem odvrnil od panjev s tem, da sem privil brade in zaprl verande.

Lokove pri Mozirju. Med za prodajo je skoraj popolnoma pošel. Prodajali smo ga po 15 do 20 Din.

Spodnja Ložnica pri Žalcu. Mrtvic po panjih je bilo precej več kot druga leta.

Nedeljica. Zaradi suhega in mirnega vremena so se čebele prav dobro počutile.

Žalosten konec prevzetnega begunca.

I. Kosi, Celje.

lastnica ličnega posestveca ob Savinji je pred nekaj leti gojila na svojem vrtu z božjo pomočjo in z mojim sodelovanjem nekoliko panjev čebel. Imela je dva paviljončka s panji dunajske mere. Eden je bil dvojček, drugi pa samec. V vsakem paviljončku je bivala tedaj po ena čebelna družina. Zgodilo pa se je nekega dne v cvetočem mesecu majniku, da se je izpolnila srčna želja lastnice: dobila je lep roj. Rojila je družina, ki je bila sama v panju. Veselje je bilo veliko in bil sem takoj z brzim slom povabljen, da se udeležim ogrebanja roja.

Odšel sem z vsem potrebnim na lice mesta.

Ustoličil sem novorojenca po vseh čebelarskih pravilih in brez posebnih doživljajev v prazno polovico dvojčka. Normalni prostor, ki mu je bil odkazan, je lepo zasedel in ni kazal prvi dan nikakršne nezadovoljnosti. Pa noč ima svojo moč. Najbrž je zasanjal čez noč o zlati svobodi v prosti božji naravi. In tako je sklenil: Čemu garati v suženjstvu, če se lahko osvobodiš? Ko je drugi dan solnce že precej visoko plavalo po nebu ter obsevalo z zlatimi žarki sočne gozdove pod razvalino gradu bivših mogočnih celjskih grofov, tedaj je zašumelo in roj je zapustil z običajnim truščem odkazano mu domovje. Poražal je malce nad vrtom, kot bi se hotel še posloviti, potem pa jo je popihal čez bistro Savinjo proti omenjenim gozdovom zlati svobodi naproti. Bilo je zaman kričanje, škropljenje in zasledovanje. Po veselem

dnevu je bila torej žalost, roj se je pa veselil zlate svobode.

Revček pa ni poznal hudomušnosti matere narave in ni vedel, da ni vse zlato, kar se sveti. Zato ga je zadela kazen. Bilo je to v letu, ko smo morali čebelarji maja in junija meseca pitati čebele, če smo jih hoteli ohraniti žive. Zaloga, ki jo je prinesel begunec s seboj, je pač bila gotovo ob takih okolščinah zelo majhna, in kaj potem? Nastopili so hudi dnevi stradanja. Le čuda, da se je zdržal še toliko časa na površju, upajoč, da bo vendar postalo boljše. Pa tudi to upanje se ni uresničilo in tedaj je storil obupni sklep, da se vrne v zapuščeno domovje, meneč, da je bolje biti v suženstvu sit, kot pa v svobodi od glada poginiti. Mahnil jo je torej zopet čez bistro Savinjo in se spustil naravnost na žrelo svoj čas zapuščenega panja. Pa, o svet, ka-

ko si usmiljen! Zopet bridko razočaranje! Med tem sem namreč preselil družino iz panja samca v zapuščeni del dvojčka, da bi se soseda po zimi laže opazovala. Begunec je torej našel v svojem bivšem domovanju družino, ki si je prostor že osvojila in ki ni poznala nobene gostoljubnosti. Prišleca je zato z vso besnostjo napadla. Posledica je bila hudo klanje sestradanih čebel. Ko je matica opazila, koliko njenih zvestih leži že na bojišču mrtvih, se je začela z ostalimi četami umikati.

Zopet sem bil poklican na pozorišče zaloigre. Našel sem na grmu vrtnice kupček sestradanih čebel z njih matico. Tja so se po prestani bitki usedle. Mislil sem jih spraviti na satovje v prazno medišče, pa menda niso imele zaupanja do nikoogar več. Vzdignile so se in se izgubile nekam v svobodo, kjer so gotovo žalostno poginile.

Društvene vesti.

Uprava »Zveze jugoslov. čebelarških društev« želi vsim čebelarjem katoliške vere srečno novo leto in jim pošilja bratski pozdrav.

Uprava »Zveze«.

Poročilo o seji ožjega odbora osrednjega društva dne 18. decembra 1931.

Novzočni: Gg. predsednik Verbič, Anko, Bukovec, Babnik, Raič, Žnidaršič in Dermelj.

Tajnik je prečital zapisnik seje z dne 4. decembra 1931. Gosp. Žnidaršič je predlagal še dodatek: »Vse podružnice, ki prevzamejo v razprodajo čebelarske potrebščine Blagovnega oddelka, morajo pisмено jamčiti za plačilo. Listino mora podpisati ves podružnični odbor.« Poročilo o seji »Zveze« pa je izpopolniti v toliko, da je gosp. predsednik, ki se je seje udeležil kot delegat našega društva, prosil, naj se Zveza zavzame, da bo pravilnik o čebelnih kužnih boleznih čimprej uveljavljen.

Zapisnik je bil s tema dodatkom odobren.

Tajnik je tudi poročal o došlih dopisih.

Pritožbo podružnice v Beltincih zaradi prevlekega dovoza čebel v ajdovo pašo bo odbor uveljavljal pri urejevanju te zadeve v poznejših mesecih.

Gosp. predsednik je poročal o prašilni postaji, ki jo društvo namerava ustanoviti v Kamniški Bistrici. Gosp. Bukovec je opozarjal, da je treba najprej točno ugotoviti, katere posamezne čebelne roduve v Sloveniji bi kazalo sprejeti na plemenilne

postaje. Dokler tega točno ne doženemo, ne moremo začeti z delom. Zato naj društvo pozove vse čebelarje, ki imajo kak izredno dober rod, naj mu ga prijavijo. Priredi naj nekako tekmo med izbranimi čebelnimi rodovi, da v dveh, treh letih doženemo, kateri so najzlahtnejši in vredni, da jih porazdelimo po prašilnih postajah. Sklenjeno je bilo, da se bo o tej akciji še nadalje razmišljevalo in po potrebi obravnavalo.

Sklenjeno je bilo, da je društveno poslovanje skleniti tudi letos z 31. decembrom. Pripraviti je bilanco in računke zaključke za objavo v februarški in marčni številki. Tajnikovo poročilo je po možnosti objavili v listu še pred občnim zborom.

Na vprašanje uredništva »Slov. Čebelarja« je odbor sklenil, naj urednik še nadalje objavlja cene medu v »Slov. Čebelarju«, skuša pa naj objavljati najvišje dnevne cene.

Gosp. Bukovec je prebral pismo urednika »Bienen Vatra« gosp. S. Schmida glede ustanovitve krožka za propagando naše čebele. Odbor bo zadevo pretresal na prihodnji seji, uredniku Schmidu pa je poslati zahvalo.

Tajnik je predlagal, naj plača Blagovni oddelek društvu za objavljanje cenika v »Slov. Čebelarju« za vsa doosedanja leta znesek 5000 Din, v bodoče pa po 3000 Din na leto, ako bo Blagovni oddelek cenik še nadalje objavljaj. Sklep odbora je bil, naj se oba funkcionarja o tem med seboj sporazumeata.

Tajniku se je naročilo, naj napravi vlogo do Mestnega magistrata ljubljanskega, zaradi znižanja trošarine na med in vosek.

Kdor naglo dá, dvakrat dá!

Prosimo, plačajte članarino!

Vesti iz podružnic.

Ljubljanska podružnica ima prihodnjo odborovo sejo v torek 16. februarja ob 8 zvečer v običajnem lokalu.

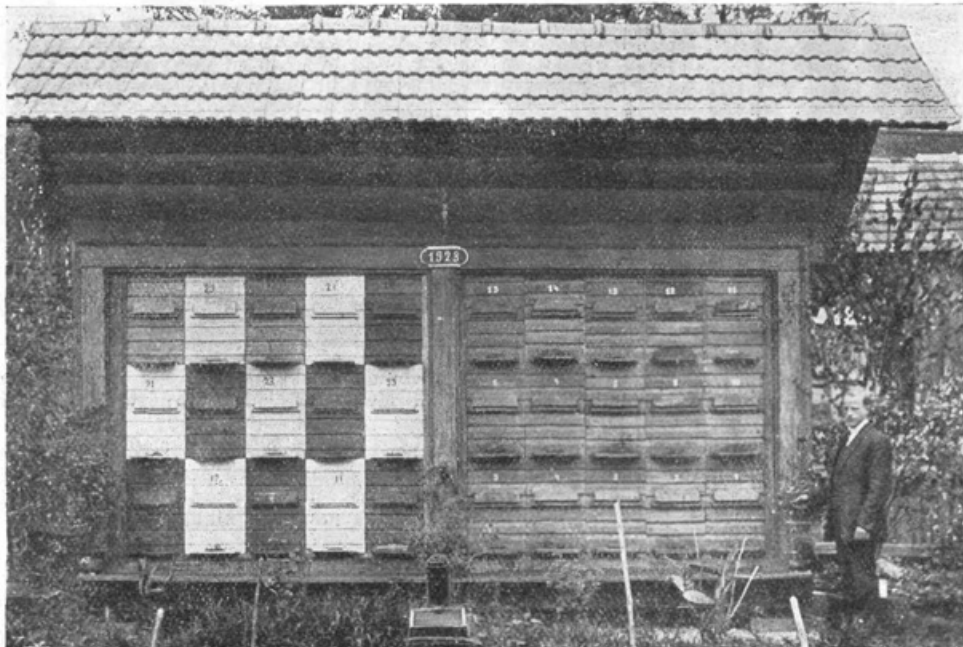
Podružnica Sv. Lenart v Slov. goricah bo imela svoj redni občni zbor dne 7. februarja ob pol 8 v osnovni šoli. Ker je spored zelo važen, naj nihče ne izostane!

Podružnica v Ljutomeru ima redni občni zbor po običajnem dnevnem redu dne 17. januarja ob tričetrt na 9 v Meščanski šoli v Ljutomeru.

Iz novomeške podružnice. V Birčni vasi pri Novem mestu čebelarji mlad čebelar in odbornik naše čebelarke podružnice, gosp. Hrovat Alojzij,

dan za žužemberški okraj svojo podružnico. Bansko upravo in čebelarstvo društvo v Ljubljani pa s tem prosimo, da tej najmlajši podružnici pomagata z navesti in denarnimi sredstvi zlasti sedaj, ko je še v začetku, da bo mogla z obilnim uspehom delovati v prid svojih članov in čebelarstva tako obširnega, a dosedaj zapuščenega okrožja.

Podružnica v Radovljici je imela svoj redni letni občni zbor dne 3. januarja t. l. Iz poročil je bilo posneti, da je vodstvo oskrbelo med letom dva poldnevna tečaja, ki sta bila vzorno prirejena in obilno obiskana. Obžalovanja vredno pa je, da je članstvo na številu zopet za 2 odpadlo, dasi je

Čebelnjak g. A. Hrovata v Virčni vasi.

po dom. Bukovčev. Kakor je razvidno s priložene slike, ima moderno urejen čebelnjak z vso čebelarstvo opremo. Sedaj ima 30 A.-Ž. panjev. V kraju samem je dobra čebelna paša.

Napredni čebelarji vzemite si v zgled marljivega in napredka željnega gosp. Alojzija Hrovata.

V Žužemberku bomo tudi imeli čebelarstvo podružnico! — Dne 3. januarja 1932 je sklical gosp. šol. upravitelj Fr. Mervar v Žužemberku sestanek čebelarjev, ki se ga je udeležilo kljub mrazu prav častno število čebelarških pionirjev iz bližnje in daljne okolice. Razpravljali smo s prav živim zanimanjem o veselju in sladkosti, ki jih nudijo čebelice in napredku skrbnemu gospodarju. Obenem pa smo se pomenili tudi o bridkosti in težavah, ki grozijo čebelarju žužemberške doline in Suhe krajine, ki je v minulem letu zaradi toče in groznejše suše s svojimi čebelicami toliko trpel. Zanimanje za vse zadeve jasno kaže, da živi v teh krajih, ki so daleč od prometa in svetnega hrupa, lepo število idealnih čebelarjev, ki z veseljem in ljubeznivo goje svoje panje.

Da bodo imeli čebelarji primerno moralno in po možnosti tudi gmetno oporo, so si ustanovili ta

v področju podružnice še nad polovico čebelarjev neorganiziranih, ki jih kljub vsem prizadevanjem ni mogoče pridobiti. Izgovarjajo se, da to, kar »Čebelar« prinaša, že zdavnaj vedo. Čudno, da pri tako razvitem umu nimajo smisla za organizacijo! Najbrž jim le še veliko manjka do popolne izobrazbe in prav tem bi bil »Čebelar« nadvse potreben. Blagajniško stanje se ni spremenilo.

Vodstvo podružnice je zopet poverjeno gosp. Francetu Žniderju iz Nove vasi in izvoljeni so bili vsi stari odborniki.

Čebelarji so se živahno razgovarjali o doživljajih med letom. Posebno jih je zanimalo to, da je čebelar pri zazimljenju — **sredi oktobra** — nalletel na A.-Ž. panj, ki je bil popolnoma pripravljen za roj. Šest satov je bilo lepo zaleženih, matičnjaka pa popolnoma godna. Ugotovili smo tudi, da bo leto 1932 medeno leto, to pa po ključu vsakih pet let. Leta 1917, 1922 in 1927 so bila dobra. Za letos bomo »zada« videli.

Prvi naš sestanek v tem letu bo pri čebelnjaku g. Fr. Donata Juga na Brezjah. Teга gospoda bomo prosili, da nam kaj pove iz svojih obilnih izkušenj, potem pa dobro porazgovorili. Tam na svidenje!

Podružnico za Gornjesavinsko dolino smo ustanovili šele lani. Steje po številu že 22 članov. Ni ena najmočnejših, pač pa upamo, da bo zelo obsežna. Ustanovni občni zbor je imela dne 26. julija 1931 v Bočni, oziroma na Kropi pri najvzornejšem čebelnjaku, ki je last gosp. Franca Kranjca, kjer smo se dali tudi slikati. Evo nas na sliki!

Alojz Rop, tajnik.

Čebelnjak g. F. Kranjca v Bočni.

Središka podružnica je imela svoj občni zbor 8. decembra 1931. Štela je 16 članov, ki so vsi redno plačali naročnino. Priredili smo tudi celodnevno tečaj. Dasi je bilo vreme izredno slabo, udeležba je bila vendarle lepa. Podružnica ima tudi Virijentovo stiskalnico za vosek, ki si jo je nabavila s podporo banske uprave. Ker vsakdo ve, kako je vosek dragocen pri naprednem čebelarstvu, zato je tudi dobra stiskalnica nadvse potrebna, da voščine popolnoma iztisnemo. Zahvaliti se moramo na tem mestu banski upravi za podporo, obenem pa našemu poštřtvovalnemu predsedniku, ki je dosti pripomogel, da smo jo dobili.

Podružnica je imela v letu 1931 2354 Din 75 par

dohodkov, izdatkov pa 1034 Din 50 par; tako, da ji ostane 1320 Din 25 par.

Predsednik Bratuša je pozval člane, naj pridobe čim več novih. Pridobil je že več čebelarjev za člane, ki sicer še danes ne bi bili organizirani, pa sedaj prav redno plačujejo članarino.

V tem letu moramo prirediti več mesečnih sestankov, ki so velikega pomena za podružnične člane.

Podružnica poziva vse člane, naj prineso svoj vosek v zameno za satnice do 1. marca k Jakobu Bratuši v Obrežu št. 120, do takrat naj naročijo tudi satnice in kovinske dele za A.-Ž. panje ter ostale čebelarske potrebščine. Na poznejša naro-

Čebelnjak, last Alojza Ropa iznad Bočne pri Gornjem gradu, ki je bil postavljen leta 1930.

čila se ne bomo mogli ozirati. Ne pozabite, da tovrstna posamezniku preveč podraži blago.

Čebelarji, učite se od svojih čebelic točnosti in reda, pa ne bomo nikdar imeli sitnosti.

Drobiž.

Bela žena med čebelarji. V Gorenjskem kotu se je neizprosna smrt tekom 4 tednov pojavila kar dvakrat med čebelarji. Komaj smo položili k večnemu počitku gospo Cecilijo Ambrožičevo, že je prišel zopet drug na vrsto. Na Jesenicah je umrl dne 21. decembra 1931 širom Gorenjske znani čebelar in posestnik gosp. Ivan Repe. Pokojnik je bil veliko let odbornik jeseniške podružnice. Poleg čebelarstva se je bavil tudi z mizarstvom in izdeloval A.-Ž. panje z vso natančnostjo. Zlasti onim čebelarjem, ki polagajo veliko važnost na dobro izdelane panje in ki čebelarijo še danes v panjih njegovega izdelka, bo ostal gosp. Repe v prijetnem spominu. Bolehal je skoraj 8 let. Po večini je bil ves ta čas priklenjen na bolniško posteljo.

Bodi mu lahka domača zemlja, čebelice pa naj mu pojo pesem večnega miru in pokoja!

Za našo čebelo! Zanimanje za kranjsko čebelo se je po vojni v inozemstvu zelo poglobilo. Mnogo je k temu pripomogla zapora mej raznih držav, ki jim ni bila všeč velika konku-

renca našega čebelnega plemena. Glavne uvozne države: Nemčija, Švica, Češkoslovaška, Amerika i. dr. so prepovedale uvoz tujih čebel in naš izvoz je začel naglo padati.

Mi smo nazadovanje izvoza pač obžalovali, nismo pa ničesar storili, da bi zlo omilili in poiskali novih trgovskih potov in zvez. Res je, da ima naša čebela po svetu še mnogo prijateljev, toda mnogo premalo glede na njene vrline. Drugače bi bilo, ako bi se bili zanjo z vsi silo zavzeli in delali zanjo tako propagando kakor n. pr. Italijani in Američani za laško in Rusi za kavkaško čebelo. Za laško čebelo se je ogrevalo strokovno časopisje celih kontinentov, za kavkaško čebelo državni veljaki svetovne države (Rusije), za našo — nihče!

Čas je že, da skušamo popraviti, kar smo zamudili. Začeti moramo s sistematično in vztrajno propagando, da priborimo naši čebeli tisto odlično mesto med čebelnimi plemeni, ki ji po vsej pravici pripada in s tem zopet odpremo pot v svet.

Uspešna propaganda je pa mogoča le, ako je smotreno organizirana in učinkovito podprta od tistih činiteljev, ki so prvi prizadeti: od čebelarjev, izvoznicarjev in čebelarskih znanstvenikov. Treba je, da ustanovimo krožek interesentov, ki naj prevzame nalogo, da pripomore naši čebeli zopet do stare veljave. Njegova naloga bi bila zlasti praktično in znanstveno proučevanje apis carnice, zasledovanje svetovne čebelarske književnosti, zbiranje sodb o tej čebeli, opozarjanje interesentov nanjo i. dr. Zlasti bi se pa moral zavzeti, da čimprej dobimo izčrpno monografijo o naši čebeli.

Pobuda za ustanovitev »Apis carnica« krožka prihaja z Dunaja od urednika »Bienen Vatra« gosp. Seppa Schmida. Krožke name ravajo ustanoviti v več državah, zlasti v Avstriji in Jugoslaviji. Zamišljeni so brez pravil in le z najpotrebnejšim številom članov.

Nadejamo se pomoči vseh odličnih in delavoljnih jugoslovanskih čebelarskih znanstvenikov, čebelarjev in izvoznicarjev. Pričakujemo pa seveda pomoči zlasti od »Zveze jugoslovanskih čebelarskih društev« in državnih ter avtonomnih oblasti. Zagotovljena nam je pa tudi dragocena pomoč znamenitih inozemskih znanstvenikov in strokovnjakov.

Vabila k vstopu v krožek odpošljemo te dni in upamo, da bo odziv splošen.

Pripravljalni odbor.

60 letnica prvega slovenskega čebelarskega društva. Leta 1872. je bilo ustanovljeno »Kranjsko društvo za umno čebelarstvo« s sedežem v Ljubljani. Prvi predsednik je bil znani čebelarski pisatelj in izvoznicar kranjske čebele Em. Raveneg (baron Rožič-Rothschütz), ki je imel pri Višnji gori svoje posestvo in trgovino s čebelarskim blagom.

Društvo je začelo izdajati leta 1873 list »Slovenska čebela«, ki je izhajal do konca leta 1882. Urednik lista je bil poznejši predsednik Josip Jerič.

Naša čebela najboljša za Avstralijo. Avstralski čebelarski časopis »Australasian Beekeeper« piše v zadnji številki, da je vse kazalo, da si bo laška čebela polagoma osvojila vso Avstralijo, toda čimdalje bolj spoznavajo, da se za ondodne razmere, ki so posebno značilne zaradi pomanjkanja obnožine v določenem času in zaradi nekega posebnega medu, ki ga berejo čebele po drevju eukalyptus, mnogo bolj obnesejo kranjske čebele, zlasti ker tudi bolje prezimujejo.

S to zadevo se bavijo mnogi znani vzrejalci matic v Avstraliji, zlasti Mac Namara,

Benhne in tudi Pender, ki je glavni voditelj avstralskih čebelarjev.

Kranjsko čebelo hvalijo zaradi njene pohlevnosti, zlasti pa zaradi dolgovečnosti (dolgega življenja). Prepričali so se, da ni nič bolj nagnjena k rojenju kakor druga čebelna plemena, le dovolj velike panje ji je treba dati. Izredna pa je njena plemenska prebojna sila. Ena sama družina kranjskih čebel sčasoma popolnoma pokranjiči večje čebelarstvo z laškimi čebelami. Kranjske imajo v razmerju z množino zalege več medu nego italijanske.

To je dragocena sodba, ki je vredna, da jo zapišemo v zlato knjigo naše čebele. Vredna je tem več, ker je ni narekovala špekulacija, marveč resnicoljubje in prepričanje, ki izvira iz izkušnje.

Kakšna šele bo sodba o naših žlahtnih čebelnih rodovih!

Redek primer. Lansko leto dne 14. maja sem imel prvi roj, s katerim pa nisem imel sreče. Zamudil sem ga, da ga nisem ujel v vršo. Roj se je usedel na neko smreko, pod katero je bilo mravljišče, in nesreča je hotela, da je padla matica med mravlje, ki so jo takoj usmrtili. Roj se je potem vrnil v svoj panj.

Čebelarim že 40 let, pa se mi še ni pripetilo kaj takega. Seveda sem mravljišče takoj uničil, pa kaj pomaga zvoniti po toči. Žal mi je za matico, ki je bila izmed najrodovitnejših in ker je prva rojila. Ne smemo trpeti mravljišč v bližini čebelnjaka! I. Soklič v Zalogu.

Sv. Job — patron slovenskih čebelarjev. Naši čebelarski pradedje si niso izbrali za patrona sv. Ambroža, marveč svetopisemskega Joba. Ambroža so začeli častiti šele v 19. stoletju, dočim je imel Job pri nas že stare pravice in jih ima ponekod še dandanes. Včasih ga ni bilo čebelnjaka da bi ne bila na kakem panju končnica s sliko Joba, ki sedi na kupu gnoja in pase čebele, za njim pa stoji njegova zloglasna žena, ki se jezi nanj in mu grozi z roko. Na vseh slikah je imel Job svetniški obstret.

Časi se izpreminjajo, patroni se menjavajo, Jobi med čebelarji pa ostanejo...

Iz čebelinega življenja. Prve dni lanskega decembra meseca je mraz toliko odnehal, da so postali panji živi. Nekateri so celo izletavali. Pri meni je bil neki panj posebno živahen. Odprl sem ga in pogledal proti žrelu, da vidim, kaj je vzrok nemiru. Opazil sem, da je blizu žrela spustil na tla pravcato nožico, ki so jo tvorile žive čebele. Po njej so čebele švigale gori in doli. Da si pot skrajšajo, oziroma premostijo razdaljo med sati in tlom, so si pomagale z živim mostičkom. Sicer pa vsi vemo, da prevelika razdalja med sati in

tlemi čebelam resnično ni všeč, sicer ne bi napravljale po tleh voščenih mostičkov, ki jih ima marsikak panj prav mnogo.

Pa še nekaj sem takrat opazil. Vsa zgornja vrsta panjev je v medišču zelo močila. Rešetka je bila sicer zadelana s slamnico, okenca pa ne, ker še ni bilo hudega mraza. Zaradi tega je topel zrak uhajal v medišča in vodeni hlapi so se ob mrzli stropnici naglo ohlajali ter zgoščevali v kapljice. Stropnice panjev so bile pač preveč mrzle. Čim sem jih z vrha dobro odel, je bilo moče konec.

O ameriškem čebelarstvu prinaša »Leipziger Bienenzeitung« poučen članek izpod peresa dr. Röscha, ki je dalj časa proučeval čebelarstvo v USA in v Kanadi. Dr. Rösch piše, da se ameriško čebelarstvo odlikuje po svoji enostavnosti in gospodarski štedljivosti. Pri ameriškem čebelarstvu se vse suče okoli vprašanja, kako čebelariti, da bo pridelek medu čim cenejši. Cene medu v Ameriki so zelo nizke. Čebelar, ki hoče živeti, mora izbrati najenostavnejši, najcenejši in najmanj zamudni način čebelarjenja. Za zamotano čebelarjenje ni v Ameriki prostora, ker ga takoj ubije konkurenca, ki je v tej deželi posebno velika.

Zaradi tega so ameriški čebelarski obrati v tehničnem oziru mnogo nad evropskimi. Vsa glavna čebelarska dela opravljajo čebelarji po točnem načrtu z malimi stroški, naglo in z malo ljudi. Večja ameriška čebelarstva imajo že značaj tvorniškega obrata.

Znano je, da je pridelek medu v Ameriki po naših pojmih zelo velik. Toda ameriškemu čebelarju ne hodi na um, da bi se bahal, ako pridelal po 50 kg na panj. Šele pri povprečnem donosu 100 kg je zadovoljen in govori o dobri letini. To ni nič čudnega ako vpoštevamo, da je cena medu v Ameriki tako zelo padla. Leta 1925. je znašala še 16—18 Cent (9—10 Din) za kilogram, sedaj je pa padla na 11 Cent (dobrih 6 Din) za kg.

Pri takih cenah medu mora ameriški čebelar preklicano dobro računati, kako bo čebelaril, da ne bo propadel in da bo imel kaj koristi od svojega truda. Sedaj ga lahko razumemo, zakaj je svoj način čebelarjenja tako zelo poenostavil in pocenil.

Tudi evropski čebelarji se bodo morali hočeš nočeš prilagoditi ameriškim načelom o temeljnih pogojih za pridobitno čebelarjenje. Vse ne pojde, toda v marsičem bomo pa vendarle svoje nazore izpremenili. Zlasti kar se tiče enostavnosti čebelarjenja bo treba temeljitih izprememb.

Slovenski čebelarji so v tem pogledu na pravi poti. Z uvedbo enotnega (A.-ž.) panja smo storili velik korak naprej. Tudi akcija za izboljšanje medenega in voščenege pridelka je v čimdalje večjem razmahu. Uvajamo pa tudi smotreno vzrejo plemenskih matic, ki si od nje mnogo obetamo. Čas žetve gotovo pride . . .

35letnica »Srpskega Pčelara« in 15letnica smrti velikega srbskega čebelarja prof. Jovana Živanovića. Lani 1. oktobra je preteklo 35 let, odkar je v Srp. Karlovcih izšla 1. številka »Srpskega Pčelara« pod uredništvom najznamenitejšega srbskega čebelarja — srbskega Dzierzona — prof. Jovana Živanovića. Med svetovno vojno so list s silo zatrli, po prevratu je pa začel zopet izhajati.

»Srpski Pčelar« je glasilo »Srpske pčelarske zadruga« v Rumi. Sedaj je pod spretnim uredništvom g. Koste Seperovca, veroučitelja na meščanski šoli v Zemunu.

Prvi urednik »Srpskega Pčelara«, prof. J. Živanović, ima izredne zasluge za napredek srbskega čebelarstva. Njegovo znanje je bilo globoko in dovršeno, zato je bil njegov vpliv na srbsko čebelarstvo tako velik in odločilen. Srbi ga po pravici smatrajo za preroditelja svojega čebelarstva, saj je on tisti, ki je postavil temelje čebelarskemu napredku med Srbi. Lani je bilo 15 let, odkar je umrl. Slava njegovemu spominu!

Pečena medena jabolka. Potrebujemo osem trdih kiselkastih jabolk (n. pr. zlatih parmen), 15 dk g medu, 1 žlico vode, 2 pičli žlički zmletega cimeta, 8 dk g presnega masla in 10 dk g rozin.

Jabolk ne olupimo, marveč jih samo operemo. Pri muhi napravimo tako veliko luknjo, da iztrebimo vse peščiče. Nato jih nasadimo v položeno (emajlirano) pečnico, vanjo pa denemo nekoliko vode. Med zmešamo z rozinami in cimetom, s to mešanico pa napolnimo luknje v jabolkih. Vrh medu denemo primeren košček presnega masla ter postavimo pečnico v pečico. Med peko moramo kdaj pa kdaj jabolka oblivati s sokom, ki se zbira v pečnici. Jabolka moramo užiti, dokler so topla; mrzla niso dobra. Hojevega medu ne smemo uporabljati; najboljši je cvetlični. (Pre-skušeni recept!)

Tiskarski škrat tudi predalom »Slov. Čebelarja« ne prizanaša. V zadnji številki je potvoril na zadnji strani pri beležki »Kdo je izumil listovne panje?« letnico izdaje knjige »Volkszucht der Krainer Biene«. Knjižica je izšla leta 1902, ne 1922. Prosimo popravite!

Zelo važno!

Po sklepu lista.

Neobdavčen sladkor za pitanje čebel dovoljen!

Zveza Čebelarških društev nas je z dopisom z dne 23. januarja 1932 št. 14 obvestila, da je finančno ministrstvo dovolilo za pitanje čebel še ne znano množino trošarine oproščenega sladkorja, ki bo denaturiran s 50% katranovo raztopino.

Pozivamo vse podružnice, da nam najkasneje do 10. februarja t. l. pošljejo seznam vseh tistih čebelarjev, ki žele takšnega sladkorja. Za vsakega člana je treba navesti točen naslov — bivališče, občino, število panjev in množino zaželjenega sladkorja. Sladkor bomo razposlali potom podružnic. Te naj navedejo, na katero železniško postajo naj naslovimo pošiljko sladkorja.

Direktni člani naj pošljejo zgoraj navedene podatke naravnost Čebelarškemu društvu za Slovenijo v Ljubljani.

Društvo do danes še ne ve za ceno in kolika množina je določena na panj ter ali bodo čebele ta sladkor jemale ali ne. Zahtevali smo od Zveze vzorec sladkorja.

Stari letniki. Uprava »Slov. Čebelarja« ima v zalogi še več popolnih starih letnikov in posameznih številke, ki so potrebne za izpopolnitev letnika. V zalogi so popolni letniki 1904, 1905, 1908, 1910, 1912, 1915, 1917, 1921, 1922, 1923, 1925, 1926, 1927, 1928, 1931. Vsak letnik stane 20 Din, posamezne številke pa so na razpolago po 2 Din.

Na razpolago so še številke sledečih letnikov:

1899: 1, 2, 4, 6, 7, 8, 9, 10, 11.

1900: 10, 11, 12.

1903: vse, le št. 8 ne.

1905: 2, 3, 4, 5, 6, 7, 12.

1906: 1, 2, 4, 6, 8, 9, 11, 12.

1907: vse, le št. 3 ne.

1908: vse, le št. 2 ne.

1909: vse, le št. 1 ne.

1912: 1, 2, 3, 4, 5, 6, 8, 10.

1913: vse, le št. 7 in 8 ne.

1914: 1, 3, 4, 5, 9, 10, 11, 12.

1915: vse, le št. 2 in 3 ne.

1916: vse, le št. 7, 8, 9 ne.

1917: vse, le št. 1 in 2 ne.

1918: 1, 2, 3, 4.

1919: 8, 9, 10, 11, 12.

1920: 2, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12.

1921: vse številke.

1922: vse, le št. 5 in 6 ne.

1923: vse številke.

1924: vse, le št. 1 ne.

1925: vse številke.

1926: vse, le št. 8 ne.

1927: vse številke.

1928: vse številke.

1929: vse, le št. 2 ne.

1930: vse, le št. 2 ne.

1931: vse številke.

Objava vodstva blagovnega oddelka.

Prosimo vse čebelarje, naj podpirajo naše društvo pri nakupu **čebelarских potrebščin** in **zajamčeno pristnih satnic**, ki jih dobé v prvovrstni kakovosti in izdelavi po skrajno nizkih cenah le pri Blagovnem oddelku v Ljubljani, Vošnjakova ulica 4, odnosno pri njegovih podružnicah v **Mariboru** (pri čebelarški podružnici za Maribor in okolico) v poslovnih prostorih ondotne podružnice Kmetijske družbe na Meljski cesti št. 12, v **Celju** (pri Zvezi čebelarških podružnic za mariborsko okrožje) v skladišču ondotne podružnice Kmetijske družbe in v **Dolnji Lendavi** (pri ondotni čebelarški podružnici) pri tvrdki Marica Sever.

Nudimo brezhíбно izdelane A.-L. panje na 9 satnikov z verando in begalnico ter napojene s specijalnim firnežem po Din 240.—, na 10 satnikov pa po Din 255.— komad. Pri nakupu večjega števila priznamo še primeren popust. Naročite panje za poznejšo dobavo že sedaj.

Sedaj je najprimernejši čas za prodajo medu v cenenih društvenih **papirnatih lončkih**. S tem si boste povečali krog svojih odjemalcev in delali uspešno reklamo za porabo medu.

Kupujemo lep in čist vosek po najvišji dnevni ceni.

Tudi že **zamenjavamo vosek za satnice**. Isti mora biti lepo rumene barve in brez kaleža. Zažganega in slabo čiščenega voska ne bomo sprejemali v zameno.

Cebelarji, vedno pomnite, da je Blagovni oddelk Cebelarškega društva last vseh društvenih članov! **Zatorej svoji k svojim!**

Preberite cenik!